

นี่แหละครับมันทำให้เราพัฒนา อยากทำสิ่งที่ดีกว่าเดิม อยากลองทำอะไรใหม่ๆ” อยากคิดอะไรที่คนอื่นคิดไม่ได้ เหมือนเรา การทุ่มเทและ ตั้งใจให้มากขึ้น ผมเลยเก็บความรู้สึกนี้ไว้เตือนตัวเองทุกครั้งเวลาเริ่มทำหุ่นยนต์ ตอนนั้น อาจจะเป็นเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันสักเท่าไร แต่ก็ได้ประสบการณ์ที่คนนั่งเรียนในห้องไม่มี อาทิ ความรู้สึกตื่นเต้น กอดัน มีความหวัง มีกำลังใจ เศร้า เสียใจ หรือดีใจ เป็นความรู้สึกที่คนทั่วไปจะไม่ได้รู้สึกครับ เมื่อชีวิตก้าวสู่วัฒนศึกษา และได้มาเรียนที่โรงเรียนเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ไทย-เยอรมัน งานนี้ตอบโจทย์ที่ ผมสงสัยได้หมด โดยผมเริ่มจากไปสมัครที่ชุมนุมหุ่นยนต์ของที่โรงเรียนเตรียมวิศวะฯ และต้องการพัฒนาตัวเอง ซึ่งคราวนี้ไม่เหมือนเมื่อก่อนสมัยมัธยมครับเพราะที่มีรุ่นพี่ อาจารย์ พร้อมทั้งจะถ่ายทอดความรู้ให้ตลอด สงสัยอะไร ก็ถามได้ทุกคน ตลอด 3 ปีที่เรียนในโรงเรียนเตรียมวิศวะฯ ผมมีความสุขและสนุกมากครับ “ใครจะอยากเชื่อละ ครับว่าสิ่งที่ผมสะสมมาตั้งนาน ความรู้ประสบการณ์ มันสำเร็จแล้ว” “เอิร์ธ” เผยว่า ทำไม่ในเวลา 3 ปี ผมได้เป็น ตัวแทนไปเข้าร่วมแข่งหุ่นยนต์ในระดับนานาชาติถึง 2 ครั้ง เป็นเพราะว่าพอจบ ปวช. ก็เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญา ตรีทันทีที่ มจพ. เช่นเดิม แน่หนอนครับว่ามันต้องมีการพัฒนาต่อไปอีกขั้นเพราะตอนนี้เราได้โตขึ้น มีมุมมอง มี ประสบการณ์ เก่งขึ้น และมีความมั่นใจมากขึ้น ผมได้เข้าไปในชุมนุมหุ่นยนต์ของมหาวิทยาลัยและเริ่มต้นด้วยการ แข่งหุ่นยนต์ในรายการ TPA 2019 ซึ่งได้ผลตอบรับที่ดีกลับมาครับ เพราะผมและทีมได้ที่ 3 ซึ่งทุกคนดีใจมากครับ และเป็นก้าวสำคัญเพราะรายการนี้เป็นรายการใหญ่ที่สุดที่เคยแข่งมา เป็นโจทย์ที่ยากและท้าทายความสามารถของ ทุกๆ คนในทีม และผมสัญญาครับว่าจะพัฒนาตนเองไปเรื่อยๆ และจะเป็นแชมป์โลกให้ได้ ทั้งหมดที่เล่ามาผมอยาก จะบอกว่าถ้ามีโอกาสทำในสิ่งที่เราชอบหรือรักขอให้ตัดสินใจทำไปเลย เพราะโอกาสไม่มีมาบ่อยๆ ไม่ว่าจะเกิดอะไร ขึ้นก็ต้องเข้าใจว่าตัวของเราก็เป็นคนเลือกทำในสิ่งนั้นความมั่นใจเป็นสิ่งที่สำคัญ อย่าคิดว่าเราทำไม่ได้ครับ อันไหน ทำไม่ได้ก็หัดทำ อันไหนทำได้ก็ทำให้มันดีขึ้นไป จงบอกตัวเองว่า “เราเจ๋งที่สุดแล้ว และแน่วแน่ในการกระทำของ เราครับ”...สุดท้ายเลยจะขอปรบมือดังๆ ให้กับ “เอิร์ธ” หนุ่มผู้ชอบ “เลโก้” และ “เลโก้” ก็เปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตสู่ เส้นทางการแข่งขันหุ่นยนต์